

The King in Disguise

Yeshua's Lost High Holiday Parables

A blast will be sounded...and all the dwellers of the earth will cross before You like the members of a flock. Like a shepherd shepherding his flock...thus You will pass and count and number and visit the souls of all flesh..."

There are several apocryphal and bogus gospels which purport to contain 'the lost teachings of Jesus.' The majority of those sources are hardly worthy of mention. But we may be in possession of two 'lost parables' of Yeshua right in the Gospel of Matthew. What's more, they are parables thematically linked to the High Holidays.

In Jewish tradition, the High Holidays of the Feast of Trumpets (Rosh Hashanah)¹ and the Day of Atonement (Yom Kippur) are regarded as days of judgment. Rosh Hashanah, the civil New Year, is comparable to the end of the heavenly fiscal year, so the tradition arose that God reviews the books at the end of each year. According to the classical Jewish explanation, the heavenly Court is convened on Rosh Hashanah, and books of judgment are opened before the court. Everyone's deeds are recorded therein to be scrutinized by the Judge. The names of the righteous are written in the Book of Life; the names of the wicked are written in the Book of Death. Ten days later, on Yom Kippur, God seals the verdict, and the books are closed. The decision is based largely upon the accumulation of one's merits or sins over the previous year. A preponderance of merit results in one's name being written in the Book of Life. Hence the traditional greeting in Jewish congregations on Rosh Hashanah is "May you be inscribed in the Book of Life for a sweet year."

Shepherd and Judge

This image of judgment is akin to the image of Matthew 25 wherein a shepherd is recorded as separating sheep and goats (sheep on the right, goats on the left) and a king is found separating righteous and wicked subjects (righteous on the right, wicked on the left).² Similar to Matthew 25, the Mishnah expresses the same High Holiday judgment concept in terms of a flock passing before their shepherd. God is presented as a shepherd causing sheep to pass under his staff--counting, calculating, reckoning and separating them:

De Koning vermomd

Verloren gegane Feestdag Gelijkenissen van Yeshua

Een bazuinstoot zal klinken ... en alle bewoners van de aarde zullen voor U passeren zoals de leden van een kudde. Zoals een herder zijn kudde hoedt... zo zult U voorbijgaan en tellen en het nummeren en bezoeken de zielen van alle vlees ... "

Er zijn verschillende apocriefe en pseudo-evangelien die beweren 'de verloren leringen van Jezus' te bevatten. De meerderheid van de bronnen zijn nauwelijks het vermelden waard. Maar we kunnen in het bezit zijn van twee 'verloren gelijkenissen' van Yeshua en dan nog juist in het evangelie van Matteüs. Wat meer is, het zijn gelijkenissen die thematisch met de Hoge Feestdagen in verband staan.

In de joodse traditie, worden de Hoge Feestdagen van het Feest van de Trompetten (Rosj Hasjana)¹ en de Grote Verzoendag (Jom Kippoer) beschouwd als dagen van oordeel. Rosj Hasjana, het burgerlijke nieuwe jaar, is vergelijkbaar met het einde van het hemelse boekjaar; zo ontstond de traditie dat God aan het eind van elk jaar de boeken nakijkt. Volgens de klassieke joodse uitleg, wordt het hemelse Hof op Rosh Hashana bijeengeroepen, en worden boeken van het oordeel vóór de rechtbank geopend. Ieders daden zijn daarin opgenomen om door de rechter onderzocht te worden. De namen van de rechtvaardigen zijn geschreven in het Boek des Levens, de namen van de goddelozen zijn geschreven in het Boek van de Dood. Tien dagen later, op Jom Kippoer, verzegelt God het verdict en worden de boeken gesloten. De beslissing is grotendeels gebaseerd op de optelling van iemands verdiensten of zonden over het voorafgaande jaar. Een overwicht van verdienste maakt dat iemands naam in het Boek des Levens wordt geschreven. Vandaar de traditionele groet in joodse gemeenten op Rosh Hashana: "Moge je worden ingeschreven in het boek des levens voor een zoet jaar."

Herder en Rechter

Dit beeld van het oordeel is verwant aan het beeld van Matteüs 25, waarin een herder is opgenomen die schapen en geiten scheidt (schapen aan de rechterkant, geiten aan zijn linkerhand) en een koning die rechtvaardige en goddeloze onderdanen scheidt (rechtvaardige aan de rechterzijde, goddelozen aan de linker-zijde).² Net als bij Mat. 25, drukt de Misjna hetzelfde Hoge Feestdag oordeelsconcept uit in termen van een kudde die aan de herder voorbijgaat. God wordt voorgesteld als een herder die de schapen onder zijn staf doet voorbijgaan - telt, berekent, meetelt en scheidt:

At Rosh Hashanah all flesh passes before Him like the members of a flock. (m.Rosh Hashanah 1:2, cf b.Rosh Hashanah 16a).

The Mishnah was recorded less than a century after the days of the Master. It is the written version of much older orally transmitted material. Based simply on this mishnaic image of God judging all mankind like a shepherd causing sheep to pass before him, the Medieval Rabbi Amnon of Mainz composed a prayer, which has become one of the central liturgies of the High Holiday synagogue service:

And with a great shofar, a blast will be sounded...and angels will hasten...and all the dwellers of the earth will cross before You like the members of a flock. Like a shepherd shepherding his flock, passing his sheep beneath his staff, thus You will pass and count and number and visit the souls of all flesh..." (Unesanaeh Tokef from the Rosh Hashanah liturgies)

The haunting imagery of God standing like a shepherd pasturing His flock, making sheep pass underneath His staff, sounds so similar to the scene described in Yeshua's parable of the 'Sheep and the Goats' that one would expect Rabbi Amnon was actually plagiarizing Yeshua. He wasn't. In reality, Rabbi Amnon had reason to be bitter with Christianity. The Church tried to force him to convert, and, as the story goes, when he refused, the inquisitors chopped both his feet and hands from his body, one joint at a time. He was then released to live his life as a cripple, after which he wrote the prayer. Rabbi Amnon wasn't borrowing imagery from the Gospels; he was borrowing it from the Mishnah. The obvious affinity with Yeshua's parable of the 'Sheep and the Goats' may imply that Yeshua was familiar with a similar pre-mishnaic tradition.

When the Son of Man comes in his glory, and all the angels with him, he will sit on his throne in heavenly glory. All the nations will be gathered before him, and he will separate the people one from another as a shepherd separates the sheep from the goats. He will put the sheep on his right and the goats on his left. (Matthew 25:31-33)

Two Lost Parables

It is possible that there are two parables missing from the text of Matthew. This is not to suggest that the Gospel of Matthew is somehow deficient or that the lost parables were included in an earlier version of Matthew. Instead, we find some pieces of parables in Matthew 25,

Op Rosj Hasjana gaat alle vlees aan Hem voorbij, zoals bij een kudde. (M.Rosh Hasjana 1:2, vgl. b.Rosh Hasjana 16a).

De Misjna werd minder dan een eeuw na de dagen van de Meester opgetekend. Het is de schriftelijke versie van veel ouder mondeling overgedragen materiaal. Alleen al op basis van dit Mishna beeld van God die de gehele mensheid oordeelt als een herder die alle schapen aan hem voorbij doet gaan, maakte de middeleeuwse rabbi Amnon van Mainz een gebed, dat is uitgegroeid tot een van de belangrijkste liturgieën van de synagoge dienst op de Hoge Feestdag:

En met een grote sjofar, zal een stoot te horen zijn ... en engelen zullen zich haasten ... en alle bewoners van de aarde zullen voor U passeren zoals bij een kudde. Zoals een herder zijn kudde hoedt, zijn schapen onder zijn staf laat doorgaan, zo zal U de zielen van alle vlees laten voorbijgaan en tellen en nummeren en bezoeken... "(Unesanaeh Tokef uit de Rosh Hashana liturgie)

De niet loslatende beeldspraak van God staande als een herder die Zijn kudde weidt, schapen onder zijn staf doet voorbijgaan, klinkt zo vergelijkbaar met de scène in de gelijkenis van Yeshua's van de 'schapen en de geiten' beschreven, dat men zou denken dat Rabbi Amnon eigenlijk van Yeshua plagiaat pleegde. Maar dat deed hij niet. In werkelijkheid, had Rabbi Amnon reden om verbitterd over het christendom te zijn. De kerk probeerde hem te dwingen om zich te bekeren, en, zoals het verhaal gaat, toen hij weigerde, hakten de inquisiteurs (onderzoekers) zijn beide voeten en handen van zijn lichaam, gewricht per gewricht. Hij werd toen vrijgelaten om als een verlamde verder te leven, waarna hij het gebed schreef. Rabbi Amnon ontleende geen beeldspraak uit de evangeliën, hij ontleende het uit de Misjna (mondellinge Torah). Het voor de hand liggende verwantschap met Yeshua's parabel van de 'schapen en de geiten' kan betekenen dat Yeshua was bekend met een vergelijkbare pre-Mishna traditie.

Wanneer dan de Zoon des mensen in zijn heerlijkheid komt en al de engelen met Hem, dan zal hij zitten op zijn troon in hemelse heerlijkheid. Alle volken zullen voor Hem verzameld worden, en Hij zal de mensen van elkaar scheiden als een herder de schapen scheidt van de geiten. Hij zal de schapen aan Zijn rechter en de geiten aan zijn linkerhand zetten. (Matteüs 25:31-33)

Twee Zoekgeraakte Gelijkenissen

Het is mogelijk dat er twee gelijkenissen in de tekst van Matteüs ontbreken. Dit is niet om te suggereren dat het evangelie van Matteüs op een of andere manier gebrekkig is of dat de zoekgeraakte gelijkenissen in een eerdere versie van Matteüs werden opgenomen. Wel vinden we een aantal stukken van gelijkenissen in

which seem to be excerpts from longer teachings. Two seeming 'parable-fragments' are fused together to form the famous parable of the 'Sheep and the Goats' of Matthew 25:31-46. Admittedly, the material communicates strongly enough just as it is written in Matthew. No improvement is necessary. But one cannot help but wonder if there might have been a longer version behind these 'parable-fragments'.

In Matthew 25, the parable of the 'Sheep and the Goats' is told in conjunction with an immediate explanation. The explanation, however, sounds suspiciously like a completely different parable. The dramatic shift from one metaphor set (shepherd, sheep and goats) to another metaphor set (king, kind citizens and unkind citizens) is disconcerting. It is also atypical of Yeshua's storytelling style. Nevertheless, it is obviously the same subject matter. The imagery of shepherd, sheep and goats transfers smoothly into imagery of the king, the righteous and the wicked. The latter explains the former; but might these have been two separate parables originally?

Yeshua commonly employed series-parables (a string of two or three parables told back-to-back) to drive home a single point. For an example of a series of three thematically linked parables told back-to-back, see the parable of the 'Lost Sheep', the parable of the 'Lost Coin' and the parable of the 'Lost Son' in Luke 15.³ Each of these three parables is linked by a common story, theme and meaning. Matthew 25:31-46 may have been taught originally by Yeshua as two separate parables: the parable of the 'Sheep and the Goats' and the parable of the 'King in Disguise'.

The Sheep and the Goats

After all, there is not really a parable of the 'Sheep and the Goats' in Matthew; there is only some metaphoric language employing those symbols. The text lacks several important conventions of the parable form. For example, rather than beginning with the stock parable introduction ("To what can it be compared?"), the passage begins with the words, "When the Son of Man comes." We find ourselves in the explanation of the parable before we hear the parable. To better understand the problem, we need only compare it to the full-length text of the parable of the 'Wheat and the Tares' in Matthew 13:24-30. Like many rabbinic parables, the passage begins with a stock introduction, "The Kingdom

Mattheüs 25, die fragmenten uit een uitgebreidere lering lijken te zijn. Twee schijnbare 'parabelfragmenten' zijn samengesmolten om de beroemde 'schapen en de geiten' parabel te vormen van Matteüs 25:31-46. Toegegeven, het materiaal zoals het in Mattheus geschreven staat, communiceert sterk genoeg. Het hoeft niet verbeterd te worden. Maar men kan er ook niets aan doen als men zich gaat afvragen of er misschien een langere versie achter deze 'parabelfragmenten' schuilt.

In Mattheüs 25 wordt de gelijkenis van de 'schapen en de geiten' verteld in combinatie met een onmiddellijke uitleg. De verklaring, echter, lijkt verdacht veel op een heel andere gelijkenis. De dramatische verschuiving van de ene metafoorset (herder, schapen en geiten) naar een andere metafoorset (koning, vriendelijke en onvriendelijk burgers) is onthutsend. Het past ook niet bij Yeshua's stijl van verhalen vertellen. Toch gaat het natuurlijk over hetzelfde onderwerp. De beeldspraak van herder, schapen en geiten gaat soepel over in beeldspraak van de koning, de rechtvaardige en de goddeloze. Het laatste verklaart het vorige; maar zouden dit oorspronkelijk twee aparte gelijkenissen geweest zijn?

Yeshua gebruikt in het algemeen gelijkenisreeksen (een reeks van twee of drie gelijkenissen achter elkaar verteld) om iets duidelijk te maken. Voor een voorbeeld van zo'n serie van drie thematisch verbonden gelijkenissen achter elkaar verteld, zie de gelijkenis van het 'verloren schaap', de parabel van de 'verloren penning' en de gelijkenis van de 'verloren zoon' in Lucas 15.³ Elk van deze drie gelijkenissen is met het andere verbonden door een gemeenschappelijk verhaal, thema en betekenis. Matteüs 25:31-46 kan oorspronkelijk door Yeshua zijn onderwezen als twee afzonderlijke gelijkenissen: de gelijkenis van de 'schapen en de geiten' en de gelijkenis van de 'Vermomde koning'.

De schapen en de Geiten

Uiteindelijk is in Matteüs er niet echt een gelijkenis van de 'schapen en de geiten'; er is slechts wat figuurlijke taal welke die symbolen gebruikt. De tekst mist een aantal belangrijke overeenkomsten m.b.t. de gelijkenisvorm. Bijvoorbeeld, in plaats van te beginnen met de voor de hand liggende gelijkenisinleiding ("Waarmee kan het worden vergeleken?"), begint de passage met de woorden: "Wanneer dan de Zoon des mensen komt." We bevinden ons in de uitleg van de gelijkenis voordat we de gelijkenis horen. Om het probleem beter te begrijpen moeten we dit alleen maar vergelijken met de volledige tekst van de gelijkenis van de 'tarwe en het onkruid' in Matteüs 13:24-30. Net als bij vele rabbijnse parabellen, begint de passage met een voor de hand liggende inleiding:

of Heaven can be compared to..." It is that statement of simile, even when it is implied rather than stated, that makes a story into a parable. The comparative language is completely absent from the parable of the 'Sheep and the Goats.' Instead, it literally reads as the Son of Man coming in glory and actually sorting real sheep from goats. Not a very likely scenario.

In contrast, the parable of the 'Wheat and the Tares' is presented without breaking the allegory to explain the symbolism. An explanation of the parable is offered later in the passage (13:37-43). In the explanation, Yeshua speaks of the coming of the Son of Man and explains the meaning of the various components of the parable. The explanation, however, is a completely separate literary unit from the parable itself.

The 'Sheep and Goat' piece, on the other hand, begins like the explanation of a parable we have not yet heard. Like the explanation of the 'Wheat and the Tares', it starts off explaining things in terms of the coming of the Son of Man: "When the Son of Man comes in His glory..." Aside from this explanation piece, an actual parable of 'Sheep and Goats' is absent from the text.

The confusion might arise from Matthew's typically abbreviated style. Matthew is notorious for condensing his material. It is possible that Matthew has so truncated the original teaching that he omitted the 'Sheep and Goats' parable (if one ever existed) and left us only with the Master's explanation of it. If there ever were an original parable of the 'Sheep and the Goats', it might have sounded something like this:

To what can the Kingdom of Heaven be compared? The Kingdom of Heaven will be like a shepherd who kept both sheep and goats. While he pastured them in the day, the sheep and the goats mingled with one another. When he returned to lead them home he wanted to separate the two flocks one from another. What did he do? First he gathered them all before him and then he separated them one from another, putting the sheep at his right hand and the goats at his left.

In light of Matthew's probable 'lost parable,' we can parse the imagery of the symbolism out as follows.

- The shepherd: Yeshua
- The mixed flock: all nations
- The sheep: the righteous
- The goats: the wicked

"Het Koninkrijk der Hemelen is te vergelijken met ..."
Het is die stelling met vergelijkende beelden, zelfs als het er onder begrepen wordt in plaats van gezegd, die een verhaal tot een gelijkenis maakt. De vergelijkende taal is in de gelijkenis van de 'schapen en de geiten' volledig afwezig. In plaats daarvan leest men letterlijk alsof de Zoon des mensen in heerlijkheid komt en eigenlijk echte schapen van geiten sorteert. Niet een erg waarschijnlijk scenario.

De gelijkenis van de 'tarwe en het onkruid' wordt daarentegen gepresenteerd, zonder de zinnebeeldige voorstelling te onderbreken om de symboliek te verklaren. Een verklaring van de gelijkenis wordt later in de passage (13:37-43) aangeboden. In de toelichting, spreekt Yeshua over de komst van de Zoon des mensen en verklaart de betekenis van de verschillende onderdelen van de gelijkenis. De verklaring is echter een volledig van de gelijkenis gescheiden literaire eenheid.

Het 'Schaap en Geit' stukje anderzijds, begint als de uitleg van een gelijkenis die we nog niet gehoord hebben. Net als de uitleg van de 'tarwe en het onkruid', begint het dingen uit te leggen in termen van de komst van de Zoon des mensen: "Wanneer de Zoon des mensen in Zijn heerlijkheid komt..." Afgezien van dit uitlegstukje, is er geen echte gelijkenis van 'schapen en geiten' in de tekst.

Het ongeordende zou het gevolg kunnen zijn van Matteüs' typische verkorte stijl. Matteüs is berucht voor het condenseren van zijn materiaal. Het is mogelijk dat Matteüs de oorspronkelijke lering zo heeft afgekapt dat hij de 'schapen en geiten' parabel (zo die ooit bestaan heeft) weggelaten heeft en ons alleen de uitleg van de Meester daarover nagelaten heeft. Als er ooit een originele gelijkenis van de 'schapen en geiten' was, moet het ongeveer als volgt hebben geklonken: Waarmee kan het Koninkrijk der Hemelen vergeleken worden? Het Koninkrijk der Hemelen zal zijn als een herder die zowel schapen als geiten hield. Terwijl hij ze overdag liet grazen, vermengden de schapen en de geiten zich onder elkaar. Toen hij terugkeerde om ze naar huis te leiden wilde hij de twee kuddes van elkaar scheiden. Wat heeft hij gedaan? Eerst verzamelde hij ze allemaal voor hem en hij scheidde ze van elkander, door de schapen aan zijn rechterhand te plaatsen en de geiten aan zijn linkerhand.

In het licht van Matteüs' waarschijnlijk 'kwijtgeraakte gelijkenis,' kunnen we de beeldspraak van de symboliek als volgt afleiden.

- De herder: Yeshua
- De gemengde kudde: alle naties
- De schapen: de rechtvaardigen
- De geiten: de goddelozen

Singular point: Not everyone who appears to be in the Kingdom is a genuine citizen of the Kingdom; when Yeshua returns He will sort one from another.

The King in Disguise

Just as we have surmised that there may originally have been a parable of the 'Sheep and the Goats', so too, there may have been a parable of the 'King in Disguise.' Yeshua describes a king who separates the subjects of his kingdom on the basis of whether or not they fed him, clothed him and cared for him while he was disguised in their midst (Matthew 25:34-46). When the king separates the citizens, he does so by placing the righteous on his right and the wicked on his left, just as the shepherd placed the sheep on his right and the goats on his left. But here again, we are missing the original story. When did the citizens have the opportunity to care for the king? Why didn't they recognize him?

We are provided with Yeshua's explanation of the symbolism ("Whatever you did for the least of these My brothers, you did also for Me"), but we are not given the original story. The separating of sheep and goats has nothing to do with the circumstances implied by the king's answer. Neither sheep nor goats can be held responsible for feeding and clothing the needy.

For that reason and those cited earlier, we may surmise that there might have been an original parable of the 'King in Disguise'. If there were, it is also absent from Matthew's text. Instead, Matthew preserves Yeshua's explanation of the parable along with the 'moral of the story' but we are left to imagine what the original parable might have been.

A strong traditional source for such a parable is the legend of King Solomon's exile. The legend is alluded to often and shows up in a variety of sources, so it must have been well known.⁴ In fact, it was probably such a popular story, that Yeshua didn't even need to retell it. He simply drew imagery from it in Matthew 25 and everyone recognized the characters.

In that story, wise King Solomon foolishly opts to dabble in the occult. He is punished for his hubris by a nasty encounter with a demonic spirit.⁵ The demon flings him far from Jerusalem, and then takes on his shape and assumes the throne. The real King Solomon is reduced to begging from house to house. He wanders from city to city, begging for food. Though he protests

Opmerkelijk punt: Niet iedereen die in het Koninkrijk blijkt te zijn, is een echte burger van het Koninkrijk; wanneer Yeshua terugkeert zal Hij ze van elkaar sorteren.

De Koning Vermomd

Net zoals we kunnen vermoeden dat er oorspronkelijk misschien een gelijkenis van 'schapen en de geiten' was, zo kan er ook sprake zijn van een 'de Vermomde Koning' gelijkenis. Yeshua beschrijft een koning die de onderdanen van zijn koninkrijk scheidt op basis van hem al dan niet gevoed, gekleed en verzorgd hebben, terwijl hij vermomd in hun midden was (Matteüs 25:34-46). Als de koning de burgers scheidt, doet hij dat door de rechtvaardigen aan zijn rechter-zijde te plaatsen en de goddelozen aan zijn linkerszijde, net zoals de herder de schapen aan zijn rechter en de geiten aan zijn linkerhand plaatste. Maar ook hier missen we het oorspronkelijke verhaal. Wanneer hadden de burgers de mogelijkheid om voor de koning te zorgen? Waarom herkenden ze hem niet?

Wij beschikken over Yeshua's uitleg van de symboliek ("Wat je ook deed voor de minste van deze Mijn broeders, dat deed je ook voor mij"), maar we hebben het oorspronkelijke verhaal niet. De scheiding van schapen en geiten heeft niets te maken met de omstandigheden uit het antwoord van de koning. Noch schapen noch geiten kunnen voor het voeden en kleden van de behoeftigen aansprakelijk worden gesteld.

Om die reden en de eerder aangehaalden, kunnen we aannemen dat er misschien wel een originele parabel van de 'de Koning Vermomd' kan geweest zijn. Als die er was, ontbreekt die ook in de tekst van Matteüs. In plaats daarvan, behoudt Matteüs Yeshua's uitleg van de gelijkenis, samen met de 'moraal van het verhaal', maar het wordt aan onze verbeelding overgelaten wat de oorspronkelijke gelijkenis kan geweest zijn. Een sterke traditionele bron voor een dergelijke gelijkenis is de legende van de ballingschap van koning Salomo. Op de legende wordt vaak gezinspeeld en ze verschijnt in tal van bronnen; het moet dus goed gekend zijn geweest.⁴ Sterker nog, het was waarschijnlijk zo'n populaire verhaal, dat Yeshua het niet eens hoefde na te vertellen. Hij nam er gewoon beelden uit in Matteüs 25 en iedereen herkende de personages. In dat verhaal, laat de wijze koning Salomo zich meeslepen in het occulte. Hij wordt voor zijn hoogmoed gestraft door een vervelende ontmoeting met een demonische geest.⁵ De demon werpt hem ver van Jeruzalem, neemt dan zijn vorm aan en bezet de troon. Voor de echte koning Salomo rest slechts bedelen van huis tot huis. Hij zwerft van stad naar stad, bedelend voor voedsel. Hoewel hij protesteert

that he is actually the true king and that the man on the throne is an imposter, his claims are disregarded as lunacy. No one believes him. Some have pity on him and feed him as a beggar; others drive him away. The King of Ammon at first allows him to serve as kitchen help but later exiles him into the wilderness to starve.

Meanwhile, back in Jerusalem, the Sanhedrin becomes suspicious about the apparent king's recent, strange behavior. They investigate the matter. Realizing what has happened, they seek out the real Solomon and restore him to his throne. The evil imposter is banished. Once restored to his throne, Solomon was in a position to reward those who had shown him kindness and to punish those who had mistreated him while he was among them as a beggar.

Yeshua's parable of the 'King in Disguise' follows very similar lines. When the King is returned to His throne, his subjects are dismayed. "Master, when did we see you hungry or thirsty or a stranger or needing clothes or sick or in prison?" The original parable Yeshua told (if there was an original parable at all) may have begun something like this:

To what can the Kingdom of Heaven be compared? The Kingdom of Heaven is like a King that was banished from His throne and wandered through His kingdom begging from place to place and from door to door. Though He cried out earnestly, none recognized Him. Some showed the man mercy, but others sent Him away. When at last He was restored to His throne, He sent His servants to summon all His subjects before Him. To those who had treated Him kindly while He was in exile He said, "Come and take your reward, for I was hungry and you gave Me something to eat..."

Acts of Loving-Kindness

At any rate, though we no longer possess the parable itself, we still possess the meaning of the parable. The criteria by which we will be judged are based upon how we treat the downtrodden among us. Feeding the hungry, sating the thirsty, clothing the naked, visiting the sick and the imprisoned are examples of what the Talmud calls *gemilut chasidim*, that is "acts of loving-kindness."⁶ Such acts are regarded as higher than all sacrifices and as more meritorious than all the commandments.⁷ Along these lines, we can parse the imagery of the parable as follows:
The King : Yeshua
Those on His right : those who bestowed acts of

dat hij eigenlijk de ware koning is en dat de man op de troon een bedrieger is, worden zijn beweringen als waanzin genegeerd. Niemand gelooft hem. Sommigen hebben medelijden met hem en voeden hem als een bedelaar; anderen sturen hem weg. De koning van Ammon laat hem eerst dienen als keukenhulp, maar verbant hem later naar de woestijn om te verhongeren. Ondertussen, terug in Jeruzalem, wordt het Sanhedrin achterdochtig over het recente vreemd gedrag van de schijnbare koning. Zij onderzoeken de zaak. Zich realiserend wat er gebeurd is, gaan ze op zoek naar de echte Salomo en herstellen hem op zijn troon. De boze bedrieger wordt verbannen. Eenmaal op zijn troon hersteld, was Salomo in staat om degenen die hem vriendelijkheid betoond hadden te belonen en degenen te straffen die hem mishandelden toen hij onder hen als bedelaar vertoefde.

Yeshua's parabel van 'de Vermomde Koning' is zeer vergelijkbaar. Als de koning naar Zijn troon terugkeert, zijn z'n onderdanen ontzet. "Meester, wanneer zagen wij U hongerig, of dorstig, of als vreemdeling, of behoeftig aan kleren of ziek of in de gevangenis?" De oorspronkelijke gelijkenis die Yeshua vertelde (als er helemaal geen originele gelijkenis was) kan als volgt begonnen zijn:

Waarmee kan het Koninkrijk der Hemelen vergeleken worden? Het Koninkrijk der Hemelen is als een koning die van Zijn troon werd verbannen en bedelend, van plaats tot plaats en van deur tot deur, door Zijn koninkrijk dwaalde. Hoewel Hij ernstig riep, herkende niemand Hem. Sommigen toonde de man genade, maar anderen stuurden hem door. Toen hij op het laatst op Zijn troon werd hersteld, zond Hij Zijn dienaren om al zijn onderdanen voor Hem te dagvaarden. Tot degenen die Hem vriendelijk hadden behandeld, terwijl Hij in ballingschap was, zei Hij: "Kom en neem je beloning, want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten ..."

Daden van Liefdevolle-Vriendelijkheid

In ieder geval, hoewel we niet langer over de gelijkenis zelf beschikken, beschikken we nog steeds over de betekenis van de gelijkenis. De criteria op grond waarvan we beoordeeld zullen worden, zijn op basis van de manier waarop we met de vertrapten onder ons omgaan. De hongerigen voeden, de dorstigen verzadigen, de naakten kleden, de zieken en gevangenen bezoeken, zijn voorbeelden van wat de Talmoed *gemilut chasidim* noemt, dat zijn "daden van goedertierenheid."⁶ Zulke handelingen worden beschouwd als hoger dan alle offers en als verdienstelijker dan alle geboden.⁷ Langs deze lijnen kunnen we de beeldspraak van de gelijkenis als volgt ontleden:

De Koning: Yeshua

Die aan zijn rechterhand: zij die daden van goeder-

loving-kindness upon others in need
 Those on His left : those who did not bestow
 acts of loving-kindness upon others in need
 The least of His brothers : the hungry, the
 thirsty, the naked, the sick the imprisoned
 The reward : the Messianic Kingdom and
 eternal life
 The punishment : Gehennah
 A midrash on Psalm 118:19 sounds surprisingly similar
 to the parable of the 'King in Disguise.' Psalm 118:19
 reads: "Open for me the gates of righteousness..."
 Why does it say "gates of righteousness"? Is there
 more than one gate of righteousness? *Midrash
 Shocher Tov* explains the significance of the plural
 usage "the gates of righteousness."
 In the future, they [i.e. the angels] will ask a
 man, "On which *mitzvah* did you concentrate?"
 If he answers, "I fed the hungry," they will tell
 him, "This is the gate for those who fed the
 hungry; you may enter!" If a man answers, "I
 gave drink to the thirsty," they tell him, "This is
 the gate of those who gave drink to the thirsty;
 you may enter!" The same will happen to those
 who clothed the naked, provided homes for
 orphans, practiced loving-kindness or
 concentrated on any of the [commandments]."
 (Midrash Schocher Tov on Psalm 118:20)

The Least of His Brothers

Like the sheep and goat imagery, the 'King in
 Disguise' parable naturally lends itself to the
 themes of the High Holy Days. The coming of the
 Son of Man and the final judgment of all nations
 are related to Rosh Hashanah and Yom Kippur.
 Every Rosh Hashanah, we gather to hear the
 shofar blown in anticipation of the coming of the
 King and His coronation. And, in so doing, we
 should remember the lesson of Yeshua: The King
 wears many disguises. As we look forward to
 Messiah's advent, we should remember the old
 Yiddish proverb, "The Messiah you're expecting
 will never come; the Messiah that's coming, you
 never expected."
 In the narratives of the book of Genesis, there is a
 motif of concealed identity, which culminates in
 the story of Joseph. Unlike the story of Solomon,
 where the beggar is actually King Solomon,
 Joseph's story is that the King is actually your
 brother Joseph. Finally, near the end of the story,
 Joseph revealed his true identity to his brothers
 with the words "I am Joseph." Prior to that
 moment they never suspected that this Gentile
 prince was their own brother. It was the great
 reversal of the book of Genesis.

tierenheid stelden aan anderen in nood
 Die aan Zijn linkerhand: zij die geen daden van
 goedertierenheid stelden aan anderen in nood
 De minste van Zijn broeders: de hongerigen, de
 dorstigen, de naakten, de zieken de gevangen
 De beloning: het Messiaanse Koninkrijk en het
 eeuwige leven
 De straf: Gehennah
 Een midrasj over Psalm 118:19 lijkt verrassend veel op
 de gelijkenis van de 'de Koning Vermomd.' Psalm
 118:19 zegt: "Open voor mij de poorten der
 gerechtigheid ..." Waarom staat er "poorten der
 gerechtigheid"? Is er meer dan één poort van
 gerechtigheid? *Midrasj Shocher Tov* verklaart het
 meervoudgebruik in "de poorten der gerechtigheid."
 In de toekomst zullen ze [d.w.z. de engelen] een mens
 vragen: "Op welke *mitswa* heb jij je geconcentreerd?" Als
 hij antwoordt: "Ik heb de hongerigen gevoed," zullen zij
 hem vertellen: "Dit is de poort voor degenen die de
 hongerigen voedden; je kan binnengaan!" Als iemand
 antwoordt: "Ik gaf de dorstigen te drinken," antwoorden
 zij hem: "Dit is de poort van degenen die drinken aan de
 dorstigen gaven; je kan binnengaan!" Hetzelfde zal
 gebeuren met degenen die de naakten kleedden, huizen
 voorzagen voor weeskinderen, liefdevolle vriendelijkheid
 bewezen of zich op een van de [geboden] toelieden."
 (Midrasj Schocher Tov op Psalm 118:20)

De minste van Zijn Broeders

Net als de schapen en geiten beeldspraak, leent 'de
 Koning Vermomd' parabel zich natuurlijk voor de
 thema's van de Hoge Heilige Dagen. De komst van de
 Zoon des Mensen en het laatste oordeel over alle
 naties zijn gerelateerd aan Rosj Hasjana en Jom
 Kippoer. Elke Rosj Hasjana, komen we bijeen om de
 sjofar te horen blazen in afwachting van de komst van
 de Koning en Zijn kroning. En, door dat te doen, zouden
 we moeten denken aan de les van Yeshua: De Koning
 draagt vele vermommingen. Als we uitzien naar de
 komst van de Messias, zouden we moeten denken aan
 het oude Jiddisch spreekwoord: "De Messias die je
 verwacht zal nooit komen; de Messias die komt,
 verwachtte je nooit."
 In de verhalen van het boek Genesis, is er een motief
 van verborgen identiteit, die in het verhaal van Jozef
 z'n hoogtepunt bereikt. In tegenstelling tot het
 verhaal van Salomo, waar de bedelaar eigenlijk koning
 Salomo is, is bij Jozef's verhaal de koning eigenlijk je
 broer Joseph. En dan, aan het einde van het verhaal,
 openbaarde Jozef zijn ware identiteit aan zijn broers
 met de woorden "Ik ben Jozef." Voorafgaand aan dat
 moment hadden ze nooit vermoed dat deze heidense
 prins hun eigen broer was. Het was de grote
 ommekeer van het boek Genesis.

At the end of the age, Yeshua tells us, there will be another great reversal. This time, however, it will be all nations that are gathered before the King. This time, the surprise will fall upon the nations, who in utter dismay will protest to the King and say, Master, when did we see you hungry and feed you, or thirsty and give you something to drink? When did we see you a stranger and invite you in, or needing clothes and clothe you? When did we see you sick or in prison and go to visit you?

Notice that in Matthew 25:32 the subject of the coming judgment is "all nations," a term that usually implies the Gentile nations, as contrasted with Israel. It is the nations that stand in judgment before the King. In a startlingly ironic twist on the Joseph story, He will reply, "I tell you the truth, whatever you did for one of the least of these brothers of Mine, you did for Me." The brothers of Yeshua are the Jewish people. He is the King of the Jews. How eye-opening, that the Jewish people have been the subject of systematic persecutions in every nation where they have sojourned. How frightening that Christians (like Paul prior to his encounter with Yeshua) have been the chief among their persecutors. Is it possible that the King has been among us all these years in the guise of his brothers--the Jewish people?

He was despised and rejected by men, a man of sorrows, and familiar with suffering. Like one from whom men hide their faces he was despised, and we esteemed him not. (Isaiah 53:3)

The apocryphal book of Enoch brings a parallel passage which may have inspired or been inspired by the lost parables of Matthew 25. From Enoch (62:5-11) we read of the final judgment when all nations are gathered before the Throne of Glory on which is seated the Son of Man. They hope for mercy at His hands but are dismayed to find they will be punished for how they oppressed God's Children and His Chosen.

When they see that Son of Man sitting on the Throne of His Glory, and the kings and the mighty and all who possess the earth...and all the elect shall stand before Him on that day. And all the kings and the mighty and the exalted and those who rule the earth shall fall down before Him on their faces, and worship and set their hope upon that Son of Man, and petition Him and supplicate for mercy at His hands. Nevertheless that Lord of Spirits will so press them that they shall hastily go forth from His presence, and their faces shall be filled with shame and the darkness grow deeper on their faces. And He will deliver them to the

Aan het einde van het tijdperk, vertelt Yeshua ons, zal er een andere grote ommekeer zijn. Deze keer echter, zal het zijn dat alle naties voor de koning verzameld worden. Deze keer zal de verrassing de naties overvallen, die in uiterste wanhoop zullen protesteren tot de Koning en zeggen: Meester, wanneer zagen wij U hongerig en gaven u te eten, of dorstig en gaven wij u wat te drinken? Wanneer hebben wij u als vreemdeling gezien en nodigden wij u uit, of ontbrak het u aan kleren en kleedden wij u? Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en gingen bij u langs? Merk op dat in Mattheüs 25:32 het onderwerp van het komende oordeel "alle naties" is, een term die meestal de heidense naties betekent, in tegenstelling tot Israël. Het zijn de naties die in het oordeel voor de Koning staan. Met een verrassend ironische draai op het Joseph verhaal, zal Hij antwoorden: "Ik verzeker jullie, alles wat je gedaan hebt voor een van de minste van deze broeders van Mij, dat heb je voor Mij gedaan." De broers van Yeshua zijn het Joodse volk. Hij is de Koning der Joden. Hoe opmerkelijk; het Joodse volk dat, in elke natie waarin het als vreemdeling verkeerde, het voorwerp van systematische vervolging is geweest. Hoe beangstigend dat christenen de leiders onder hun vervolgers waren (zoals Paulus voorafgaand aan zijn ontmoeting met Yeshua). Is het mogelijk dat de koning al die jaren bij ons is geweest in de gedaante van zijn broers - het Joodse volk? Hij was veracht en verworpen door de mensen, een mens van smarten, en vertrouwd met lijden. Zoals een voor wie mensen hun gezichten verbergen werd hij veracht, en wij hebben hem niet geacht. (Jesaja 53:3) Het apocriefe boek van Enoch brengt een parallelle passage die een inspiratiebron kan geweest zijn voor de verloren gelijkenissen van Mattheüs 25 of er zelf door geïnspireerd kan zijn. Bij Enoch (62:5-11) lezen we over het laatste oordeel als alle naties verzameld zijn voor de Troon van Glorie waarop de Zoon des mensen zit. Ze hopen op genade van Zijn hand, maar zijn verbijsterd te ontdekken dat ze gestraft zullen worden voor de manier waarop ze Gods kinderen en zijn uitverkoren en onderdrukten. Als ze zien dat Zoon des mensen, zittend op de troon van Zijn heerlijkheid, en de koningen en de machtigen en allen die de aarde bezitten ... en al de uitverkorenen op die dag voor Hem zullen staan. En alle koningen en de machtigen en de verheven en degenen die over de aarde heersen op hun aangezicht voor Hem zullen neervallen, en aanbidden en hun hoop op die Zoon des mensen stellen, en Hem verzoeken en smeken om genade van Zijn hand. Niettemin zal die Heer van de Geesten zo op hen drukken dat ze haastig van Zijn aanwezigheid zullen weggaan, en hun aangezichten zullen gevuld worden met schaamte en hun gezichten zullen somber worden. En Hij zal hen aan de engelen

angels for punishment, to execute vengeance on them because they have oppressed His children and His elect. (Enoch 62:5-11)

Behind the Disguise

The King is among us today. We need to learn to see through His disguises. He is among us in the shape of the infirm, the elderly, the sick and the poor. He is in the guise of the famine-faced children placed before us by charitable organizations. He is among us in the faces of our brothers and sisters persecuted by hateful men and satanic regimes around the world like Sudan, North Korea and China. He is among us in the guise of His beloved Jewish people. The Master is among us now. The King is in disguise, and one day, it will be the big Rosh Hashanah--the day of reckoning--and the disguise will come off. He will recognize us; will we recognize Him?

The Master teaches us that our faith must be primarily a faith of doing good deeds. Ours must be a faith of giving. It must be an open-handed faith that results in kindness towards human beings. God is not overly impressed with us for keeping the Sabbath. He is not 'indebted' to us for keeping the festivals. The Master is not handing out pats on the back for blowing shofars, but He is touched when we meet the needs of the needy. Whatever we do for the least of His brothers, we do for Him.

This year, as we prepare to face the King, let's set our hearts and our hands to the tasks that have been laid before us so that when we stand before Him we will not be ashamed.

Let's place the things of the Kingdom before our own needs and desires. Seek first His Kingdom, His righteousness.

overgeven ter bestraffing, om wraak over hen uit te oefenen, omdat ze Zijn kinderen en Zijn uitverko-
renen onderdrukt hebben. (Enoch 62:5-11)

Achter de Vermomming

De Koning is vandaag onder ons. We moeten Zijn vermommingen leren doorzien. Hij is onder ons in de vorm van zieken, bejaarden, zieken en armen. Hij is in de gedaante van uitgehongerde kinderen door liefdadigheidsorganisaties voor ons geplaatst. Hij is onder ons in de gezichten van onze broeders en zusters die vervolgd worden door hatelijk mensen en satanische regimes over de hele wereld, zoals Soedan, Noord-Korea en China. Hij is onder ons in de gedaante van Zijn geliefde Joodse volk. De Meester is nu onder ons. De koning is in vermomming, en op een dag, zal het de grote Rosj Hasjana - de dag des oordeels - en de vermomming afvallen. Hij zal ons herkennen; zullen wij Hem herkennen?

De Meester leert ons dat ons geloof in de eerste plaats een geloof van het doen van goede daden moet zijn. Het moet een geloof van geven zijn. Het moet een royaal geloof zijn dat resulteert in vriendelijkheid naar mensen. God is niet erg onder de indruk over ons als we de sabbat houden. Hij is ons niets 'verplicht' voor het houden van de feesten. De Meester deelt geen schouderklopjes uit voor het blazen van shofars, maar Hij raakt ontroerd als we voldoen aan de behoeften van de armen. Wat we ook doen voor de minste van Zijn broeders, doen wij voor Hem.

Dit jaar, als we ons voorbereiden om voor de koning te komen, laten we ons hart en onze handen richten op de taken die voor ons zijn weggelegd, zodat we niet beschaamd worden wanneer we voor Hem staan. Laten we de dingen van het Koninkrijk vóór onze eigen behoeften en verlangens plaatsen. Zoek eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid.

Endnotes

1. The Feast of Trumpets is known in Scripture as Yom Teruah, or the "Day of Blowing". It is also commonly called Rosh Hashanah which literally means "head of the year," and represents the traditional Jewish New Year.
2. See Matthew 25:31-46 for reading of the complete parable.
3. See the article "Black Sheep in the Flock," Bikurei Tziyon Issue 78, pp. 16-21. See also comments on Luke 15 in Torah Club Volume Four.
4. See m.Sanhedrin 2:6, b.Gittin 68b, Ruth Rabbah 5:6.
5. In some sources "an angel".
6. Eg. b.Sukkah 49b
7. b.Shabbat 127a

© 2011 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from:

http://ffoz.org/messiahonline/articles/appointed_times/the_king_in_disguise.php

Eindnoten

1. Het Trompettenfeest is bekend in de Schrift als Yom Teruah, of de "Dag van Blazen". Het wordt ook vaak Rosj Hasjana genoemd wat letterlijk "hoofd van het jaar" betekent en het traditionele Joodse Nieuwjaar vertegenwoordigt.
2. Zie Matteüs 25:31-46 voor het lezen van de volledige gelijkenis.
3. Zie het artikel "Zwarte schapen in de kudde," Bikurei Tziyon nummer 78, pp 16-21. Zie ook de opmerkingen bij Lucas 15 in de Tora Club Volume Four.
4. Zie m.Sanhedrin 2:6, b.Gittin 68b, Ruth Rabba 5:6.
5. In sommige bronnen "een engel".
6. Eg. b.Sukkah 49b
7. b.Shabbat 127a

© 2011 Eerste Vruchten van Zion, Inc | Alle rechten voorbehouden

Geprint van:

http://ffoz.org/messiahonline/articles/appointed_times/the_king_in_disguise.php